

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 8 stycznia 2010 r. — LECSON Elektromobile GmbH przeciwko Hauptzollamt Dortmund

(Sprawa C-12/10)

(2010/C 80/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: LECSON Elektromobile GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Dortmund

Pytanie prejudycjalne

Czy opisane bliżej w postanowieniu wózki elektryczne należy zaklasyfikować do pozycji 8713, czy do pozycji 8703 Nomenklatury Scalonej w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1810/2004 z dnia 7 września 2004 r. zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Dz.U. L 327, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) w dniu 11 stycznia 2010 r. — Knubben Dak-en Leidekkersbedrijf BV przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-13/10)

(2010/C 80/25)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Knubben Dak-en Leidekkersbedrijf BV

Strona pozwana: Belgische Staat

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo wspólnotowe, a w szczególności zasada swobody świadczenia usług ustanowiona w art. 56 TFUE (przedtem art. 49 WE) stoi na przeszkodzie regulacji takiej jak zawarta w art. 1 i 1a Koninklijk Besluit nr 20 z dnia 20 lipca 1970 r., zgodnie z którą obniżona stawka podatku od wartości dodanej jest zarezerwowana dla usług budowlanych wykonywanych przez usługodawców zarejestrowanych w Belgii jako przedsiębiorcy zgodnie z art. 400 i 401 kodeksu podatków dochodowych z 1992 r.?
- 2) Czy prawo wspólnotowe, a w szczególności zasada swobody świadczenia usług ustanowiona w art. 56 TFUE (przedtem art. 49 WE) stoi na przeszkodzie regulacji takiej jak zawarta w art. 400 i 401 kodeksu podatków dochodowych z 1992 r. oraz w Koninklijk Besluit z dnia 26 grudnia 1998 r., zgodnie z którą rejestracja jako przedsiębiorca w Belgii ma zastosowanie w całości i w taki sam sposób do usługodawców belgijskich i usługodawców mających siedzibę w innym kraju Unii Europejskiej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Berlin (Niemcy) w dniu 12 stycznia 2010 r. — Agrargenossenschaft Münchehofe e.G. przeciwko BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

(Sprawa C-18/10)

(2010/C 80/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Berlin

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Agrargenossenschaft Münchehofe e.G.

Strona pozwana: BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

Pytania prejudycjalne

Czy § 5 ust. 1 zdanie drugie i trzecie Flächenerwerbsverordnung w brzmieniu obowiązującym do dnia 11 lipca 2009 r., wydanego w wykonaniu § 4 ust. 3 pkt 1 Ausgleichsleistungsgesetz, jest niezgodny z art. 87 WE?

ciążącym na niej na mocy rozporządzenia (WE) nr 273/2004 i rozporządzenia (WE) nr 111/2005.

⁽¹⁾ Dz.U. L 47, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 22, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 12 stycznia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-19/10)

(2010/C 80/27)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Oliver i S. Mortoni, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że przez nieprzyjęcie przepisów krajowych transponujących art. 12 rozporządzenia (WE) nr 273/2004 ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie prekursorów narkotykowych, nieopowiadomienie o nich Komisji zgodnie z art. 16 tego rozporządzenia oraz nieprzyjęcie przepisów krajowych transponujących art. 31 rozporządzenia Rady (WE) nr 111/2005 ⁽²⁾ z dnia 22 grudnia 2004 r. określającego zasady nadzorowania handlu prekursorami narkotyków pomiędzy Wspólnotą a państwami trzecimi, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy powyższych rozporządzeń;

— Obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Rozporządzenie nr 273/2004 weszło w życie w dniu 18 sierpnia 2005 r.; rozporządzenie nr 111/2005 weszło w życie w dniu 15 lutego 2005 r. i stosuje się je od dnia 18 sierpnia 2005 r. Wobec nieotrzymania żadnego powiadomienia o przepisach, jakie Włochy były zobowiązane przyjąć na mocy art. 12 rozporządzenia nr 273/2004 i art. 31 rozporządzenia nr 111/2005, a także nieotrzymania od Republiki Włoskiej informacji pozwalających na stwierdzenie, że niezbędne przepisy zostały przyjęte, Komisja uznaje, że Republika Włoska nie przyjęła tych przepisów, a tym samym uchybiła zobowiązaniom

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (szósta izba) wydanego w dniu 11 listopada 2009 r. w sprawie T-150/08 REWE-Zentral AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory); interwenient: Aldi Einkauf GmbH & Co. OGH, wniesione w dniu 14 stycznia 2010 r. przez REWE-Zentral AG

(Sprawa C-22/10 P)

(2010/C 80/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: REWE-Zentral AG (przedstawiciele: adwokaci M. Kinkeldey i A. Bognár)

Uczestnicy postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Aldi Einkauf GmbH & Co. OGH

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 listopada 2009 r.;

— obciążenie pozwanego i drugiej strony w postępowaniu odwoławczym kosztami niniejszego postępowania i kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie zostało wniesione od wyroku Sądu Pierwszej Instancji, na mocy którego oddalono skargę wnoszącej odwołanie mającą na celu stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 15 lutego 2008 r. dotyczącej odmowy rejestracji zgłoszonego przez nią oznaczenia słownego CLINA. W swym wyroku Sąd utrzymał w mocy decyzję Izby Odwoławczej, zgodnie z którą w przypadku zgłoszonego oznaczenia i wcześniejszego słownego wspólnotowego znaku towarowego CLINAIR istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.